

konference, hvor vi, ud over at EU-landene nu er enige, har alle Østersølandene bag, også Rusland, som har givet klare tilsagn om, at det på samme måde vil håndhæve de regler, som vi her lægger op til, om havnstatskontrol, som faktisk er meget vigtig, og ikke mindst når vi ser et sårbart område som Østersøen. Samtlige Østersølande, ikke kun EU, men både de baltiske lande, Rusland og Polen har også tilsluttet sig, og det betyder, at lige så hurtigt, vi har det endeligt på plads i EU-sammenhæng, og det forventer jeg sker i løbet af en ganske kort periode, vil vi kunne sætte reglerne i kraft. Det takker jeg for at der har været en bred tilslutning til.

Der har så været forslag om, at man skulle dele forslaget. Det må vi jo diskutere i den videre proces. Jeg kunne nu egentlig godt lide tonearten hos hr. Kim Andersen. Indgangen var, som jeg fik det noteret, at man ikke er helt så positiv som over for det foregående forslag. Selv om jeg selvfølgelig godt hørte konklusionen, vil jeg alligevel opfordre Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti til, at vi giver os selv lov til lige at lytte til argumenterne fra nu af og så frem til, at vi skal tage endelig stilling ved tredje behandling.

Det er jo et forsøg på også på det her område at få de gebyrbelagte tilsyn til at passe til søens vilkår. Som hr. Morten Helveg Petersen var inde på, er det jo ikke sådan, at man bare tilfældigt udvælger et område, men at man der, hvor der er særlig belastende forhold, det kan være alvorlige skader ombord osv., åbner for den mulighed.

Jeg er egentlig lidt uforstående over for, at man fra Venstres og De Konservatives side er af den opfattelse, at det må være en offentlig opgave at bære de faktiske omkostninger ved at sørge for, at der bliver lavet et egentligt tilsyn. Man skal huske på, at en række af disse skibe formentlig aldrig nogen sinde vil nå dansk havn. Man forsøger også at tage det hensyn, at man aftaler med det pågældende rederi, hvornår det vil være mest praktisk, og hvor omkostningerne bliver lavest ved at pålægge et sådant tilsyn.

Jeg kunne ønske, at hr. Kim Andersen måske havde stunder til at lytte med, for jeg er ikke sikker på andet, end at der kan være enkelte argumenter, som han bør overveje i den videre proces, med den måde og de hensyn, vi forsøger at tage til det virkelige livs forhold og det at sikre et ordentligt arbejdsmiljø på et område, som er et af de mest belastede.

Hvis ikke hr. Kim Andersen og de øvrige ordførere har haft lejlighed til at studere den rapport, jeg oversendte her efter sommerferien til Folketingets Erhvervsudvalg, om, hvordan ulykkerne udvikler sig, synes jeg, man lige skulle give sig tid til at kigge i den, og så synes jeg, vi skal give hinanden lov til lige at tænke det grundigt igennem og måske mødes over en kop kaffe og få snakket det grundigt igennem.

Jeg ville blive meget overrasket, hvis Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti ville stemme imod, at vi skal sikre ordentlige arbejdsmiljøvilkår og ordentlig sikkerhed til søs, med den begrundelse, at det offentlige ikke vil bære den faktiske udgift. Det er ikke andet, vi snakker om. Når vi snakker gebyrer, så er det ikke noget, der skal give overskud. Det skal dække de faktiske udgifter ved, at man dér, hvor der er en særlig grund til det, foretager et tilsyn, og derfor vil jeg opfordre til, at man lige prøver at tænke sagen igennem igen. Jeg mener, det vil være et meget forkert signal at sende, og jeg tror ikke, det vil være et signal, som de tre partier vil bryde sig om at blive konfronteret alt for voldsomt med ude i samfundet, hvis det er sådan, at man holder fast ved det, jeg har hørt som den første melding.

Vi vil selvfølgelig forsøge at svare på alle de spørgsmål, der kom om certificering, og det er rigtigt, som fru Jette Gottlieb sagde, at vi her har fundet en lidt anden løsning end den, der bruges på land, fordi den ikke rigtig kan passes ind til søs. Det er jo ikke noget stort beløb, vi har til rådighed, og det, der ligger i ordningen, er, at den forholdsvis beskedne pulje skal man fra de to parters side være enige om er noget, der enten kan anvendes til et spændende forsøg – noget, der kan udbredes, og som man kan være med til at finansiere – eller noget, der kan være med til at støtte, når der er gjort en særlig ekstraordinær indsats. Det vil sige, at man ikke kan bruge midlerne til noget, der ligger inden for de almindelige regler, men det er selvfølgelig noget, jeg meget gerne uddyber og tager en diskussion om i det videre forløb.

Men tak til det flertal, som er parat til at føre forslaget igennem i sin helhed, og så kunne jeg ønske mig, at når vi kommer frem til tredjebehandlingen, er der et bredt flertal for hele lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.